

[Fibiger.]

jeg var fremme med, og siger, at dette ikke skulde kunne fremme Sparsommelighed, saa hører det ingen Steder hjemme. Endvidere vil jeg gerne have en nærmere Forklaring paa det ærede Medlems Udtalelser med Hensyn til den Beskyttelse, som ligger i Svesketolden.

Formanden: Jeg maa anmode ærede Medlemmer om ikke at fortsætte med en Diskussion om Beskyttelsestold. Der er saa ofte Lejlighed til her i Salen at tale om Toldspørgsmaalet, saa man maa kunne behandle det her foreliggende Lovforslag, der ikke har noget med Told at gøre, uden at komme ind paa en længere Forhandling om Toldspørgsmaal.

Hermed sluttet der af for korte Bemærkninger.

Jens Jensen: Allerførst vil jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinholt, der betvivlede Rigtigheden af mine Udtalelser om, at det foreliggende Lovforslags Gennemførelse vilde medføre, at store Skatter lægges over paa Kommunerne. Jeg brugte ikke Udtrykket „store Skatter“. Jeg sagde „større Skatter“. For det er jo dog ganske givet, at naar Lovforslaget gennemføres og der overføres 7 Mill. Kr. af den nuværende Skat paa Sognekommunerne, maa deres Skat blive større; der skal udskrives et større Beløb i Kommunerne.

Det ærede Medlem tvivlede ligeledes om, at der vilde ske en Forskydning fra de gode til de magre Egne. Det er naturligvis ikke saa let at føre Bevis derfor paa det nuværende Tidspunkt. Men ser vi paa Forholdene i de forskellige Amter, tror jeg ganske bestemt, at Udfaldet ikke bliver noget andet. I Vejle Amt findes der f. Eks. Jorder, som hører til de bedste, og ogsaa Jorder, som hører til de daarligste i Landet. Men i de senere Tider er de magre Egne netop gaaet frem; det er i Virkeligheden der, Værdierne er fremdraget, og selv om Amterne fordeler de Beløb, de kan anvende efter Skøn, nok saa ligeligt, tror jeg alligevel ikke, det kan undgaas, at Skatten forskyder sig fra de gode Kommuner ud til de daarlige. Men naturligvis, Beviset herfor kan først foreligge, naar vi faar at se, hvordan Loven vil komme til at virke, naar den bliver anvendt.

Det ærede Medlem fremdrog det Eksempel, som jeg nævnte hjemme fra min egen Kommune som Bevis for, at Skatterne kunde blive flyttet fra de store Ejendomsbesiddere til de smaa, og mente, at et saa-

dant Eksempel ikke betyder noget. Jeg kan betro det ærede Medlem, at der kunde fremdrages Masser af den Slags Eksempler hjemme fra min Egn. Det afgørende er, hvad der betales i samlet Skat. Jeg skal fremdrage et Eksempel mere. Det drejer sig om en Gaard paa Egnen paa 380 Tdr. Land. 200 Tønder blev udstykket fra Gaarden, og der blev oprettet 14 Husmandsbrug.

Forrige Aar var Forholdet dette, at Hovedparcellen paa de 180 Tdr. Land i samlet Skat til Kommunen betalte 1 400 Kr., medens de 14 Parcellister med de 200 Tdr. Land, de havde faaet, tilsammen betalte det dobbelte til Kommunen. Formueforholdet var ens, for de stod paa Nul alle sammen, baade Indehaveren af den store Gaard paa 180 Tdr. Land og de andre. Men paa Hovedparcellen stod Ejeren ogsaa paa Nul, naar det gjaldt Indkomsten, men ikke en eneste af de andre.

Saa vil man nok kunne forstaa, hvordan Udfaldet vil blive, naar vi faar en Omlægning fra Ejendomsskatterne til personlig Skat. Det er i Virkeligheden det, der sker her. Det kan ikke blive andet end, at en lille Ejendom vil faa Paalæg, medens den store vil faa en Nedsættelse af sin Skat. Det er umuligt, at der kan fremkomme noget andet Resultat, for Nedsættelsen af Amtsskatterne er jo saa nogenlunde ligelig.

Den højtærede Minister hævdede, at Lovforslaget ikke betyder en Nedsættelse af Grundskylden. Jeg vil hævde det modsatte. Jeg kan ikke se andet end, at naar Grundskyldspromillen ikke maa gaa højere end til 4, er det en Nedsættelse, idet Amterne for indværende Aar bruger en betydeligt højere Promille, naar vi regner den ud i Gennemsnit for alle Amterne.

Den højtærede Minister paastod, at Amterne havde givet deres Tilslutning til Lovforslaget. Jeg udtalte i Gaar under Forhandlingerne, at Amtsraadsforeningen havde gjort det; men derfor synes jeg ikke, man kan sige, at Amterne har givet den, ikke i Realiteten, som jeg nævnte, fordi Amterne, efter hvad man kan skønne, betragter det nuværende Grundlag for Amtsbeskatningen som slet ikke saa daarligt endda, idet de i meget ringe Grad gaar over til at ligne paa Kommunerne, og jeg mener, at det afgørende er, hvad der viser sig i Handling. Derfor mener jeg, at jeg kan paastaa, at Amterne ikke er glade for at gaa over til større Udskrivning paa Kommunerne, end vi nu har.

Husmandsorganisationerne er imod Lovforslaget paa Grund af den Agitation, der